

کتاب گل نبیشه های باروی

عبدالمجید ارفعی

تخت جمشید؛ هتل های Fort و Teh^۱

متن سخنرانی در نشر فرzan روز - چهارشنبه سیام بهمن ماه ۱۳۸۷

۲۱۶

پیش از آنکه درباره کتاب سخنی بگویم باید اشاره‌ای کوتاه به یافتن و رمزگشایی این گل نبیشه‌ها بکنم.

هنگامی که مؤسسه شرقی دانشگاه شیکاگو به سرپرستی ارنست هرتسفلد سرگرم حفاری در تخت جمشید بود، در سال‌های ۱۳۱۲ و ۱۳۱۳ در دو اتاق در حصار شمال شرقی تخت جمشید به گنجینه‌ای از گل نبیشه‌هایی دست یافتند که تعداد آنها سی هزار قطعه برآورد شد. با اجازه دولت ایران این گل نبیشه‌ها پس از آنکه در پارافین آب شده قاردادند، برای سالم نگهداشتن، در ۲۲۵۳ جمعه مقوایی و چندین پیت نفتی سال‌های پیشین، در پنجاه صندوق جای داده و در سال ۱۳۱۴ از راه بوشهر به امریکا فرستاده شدند. پس از رسیدن به مؤسسه شرقی و پس از پارافین زدایی، در سال ۱۹۳۷ (= ۱۳۱۶) آماده رمزگشایی و خواندن شدند.

مسئولیت رمزگشایی با آرنو پوبل (Arno Poebel)، استاد بزرگ سومرشناس و همکاران جوانش به نام‌های جرج کامرون (George Cameron) و ریچارد هلک

۱. عنوان Fort (مخفف Fortification) عنوانی است که از سوی مؤسسه شرقی دانشگاه شیکاگو به گل نبیشه‌های باروی تخت جمشید داده شده است و Teh (مخفف Tehran) عنوانی است که من به گل نبیشه‌های باروی تخت جمشید که باستان‌شناسان ایرانی یافته‌اند و در موزه ملی در تهران هستند، داده‌ام.

(Richard Hallock) که چند سالی بود که دکترای خویش را گرفته بودند و پیر پور (Pierre Purves) بود. آنچه در آغاز آشکار بود این بود که این گلنشته‌ها از آن شاهان هخامنشی است. در بررسی‌های نخستین دریافتند که زبان آنها زبان ایلامی است. باید اشاره کنم که در میان آنها چهارصد و اندی متن به خط و زبان آرامی، یکی یا دو عدد بابلی، یک عدد فریجی و یک عدد فارسی باستان نیز وجود دارند. پس از رمزگشایی‌های نخستین گمان برداشتند که این گلنشته‌ها از آن خشایارشا باشد و تا آنکه به گلنشته‌ای برخورددند که از آن سال بیست و دوم بود و آن سال سالی کبیسه‌ای بود یعنی دارای سیزده ماه بود. با شناخت کاملی که از گاهنگاری بین‌النهرینی هم‌زمان داشتند دریافتند که باید از زمان داریوش بزرگ باشند، چه در میان شاهان هخامنشی تنها پادشاهی که سال بیست و دوی او کبیسه بوده، داریوش بزرگ است. چندی نگذشته بود که با یافتن نام داریوش و عنوان شاه این امر قطعی شد. تا آغاز درگیری امریکا در جنگ جهانی دوم نزدیک به صد و پنجاه گلنشته رمزگشایی شده بود. با ورود امریکا به جنگ جهانی دوم گروه از هم پاشیده شد. پوبل که یک آلمانی متخصص بود به آلمان باز می‌گردد، هلک به سربازی می‌رود، از سرنوشت پور آگاهی ای ندارم و تنها کامرون که در آن زمان درگیر خواندن گلنشته‌های خزانه تحت جمشید شده بود و سرانجام آنها را در سال ۱۹۴۸ (= ۱۳۲۷) به چاپ رسانید، در مؤسسه باقی می‌ماند. پس از پایان دوره سربازی، هلک به مؤسسه بازمی‌گردد و به تنها بی به خواندن گلنشته‌ها تا واپسین روز زندگی خود ادامه می‌دهد. می‌توان حاصل بیش از چهل سال تلاش هر روزی را چنین خلاصه کرد:

مقاله‌هایی درباره دستور زبان و مسایل و مشکلات خاصی که و در این گلنشته‌ها یافت می‌شوند، شناسایی بیش از هزار نقش مُهری که بر آنها زده شده به همراه طراحی بیش از سیصد نقش مُهر و... و اصلاح گلنشته‌های خوانده شده جرج کامرون؛ خواندن و ترجمه ۲۰۷ متن گلنشته و چاپ آنها در سی و دو گروه به همراه مقدمه‌ای در هشتاد و شش صفحه که در آن به ویژگی‌های هر یک از گروه‌ها و دیگر موردها پرداخته شده است. با چاپ و انتشار کتاب ستრگ گلنشته‌های باروی تحت جمشید (Persopolis Fortification Tablets) در سال ۱۹۶۹ وی به مقام تنها استاد باکرسی زبان ایلامی در جهان دست یافت. در این مدت وی به ترتیب دو شاگرد پرداخت که یکی از آن دو به سبب درگیری‌های شخصی پس از دو سال تحصیل را رهایی کند و آن دیگری منم. هلک پس از آنکه در سال ۱۹۶۵ متن دست‌نویس کتاب خود را برای چاپ به ناشر داد، به خواندن گلنشته‌ها ادامه داد و تا آن روز که زنده بود ۲۵۸۶ گلنشته دیگر را خواند و

● دکتر عبدالمجید ارفی از گل نبیشه های باروی تخت جمشید گفت (عکس از ستاره سلمانی)

۳۱۸

حرف نویسی کرد. از میان این گروه، وی متن سی و سه گل نبیشه را که دارای ویژگی های خاصی بودند ترجمه کرده و به چاپ رسانید.¹

کتاب من در بردارنده متن ۱۶۴ گل نبیشه است که ۱۵۰ تای آنها از یافته های مؤسسه شرقی دانشگاه شیکاگو است که با تلاش مرحوم علاء در زمانی که سفیر ایران در امریکا بود به ایران در سال ۱۳۲۷ بازگردانیده شده بود و پانزده تای دیگر از یافته های باستان شناسان ایرانی است.

شادروان کامرون پیش از بازیس فرستادن آن ۱۵۰ عدد به ایران آنها را خواند ولی هرگز آنها را به چاپ نرسانید، وی نسخه ای از دست نوشت خود را به هلک سپرد و وی واژه های آنها را در واژه نامه کتاب خود آورد. شادروان هلک ایرادهایی چند بر خواندن شادروان کامرون داشت و هنگامی که در تابستان ۱۳۴۸ برای دیداری کوتاه راهی ایران بودم ایرادهای خود را در سه صفحه به من داد تا اگر توانستم به آنها دسترسی پیدا کنم آنها را بازخوانی و اصلاح کنم. در آن تابستان توانستم به آنها دسترسی پیدا کنم و از این رو آن سه صفحه را در کتاب خود آورده ام تا یادی از تیزبینی و دقت بسیار استاد خود

1. Selected Fortification Texts, *Cahiers de la Délégation Archéologique Française en Iran* 8 (1978): 109-136.

کرده باشم.

این حاصل کار من در موزه ایران باستان است که چندی در آنجا به شناسایی و ساماندهی نوشه های موجود به خط میخی در آن موزه سرگرم بودم. متن آماده برای چاپ به همراه عکس ها در دی ماه ۱۳۸۲ به ناشر، میراث فرهنگی کشور و چاپخانه وزارت ارشاد تحویل داده شد. در اسفندماه همان سال از من خواسته شد تا مقدمه ای به انگلیسی بر آن بیفزایم. از آن رو که مقدمه فارسی کتاب برای کسانی نوشته شده بود که گمان برده بودم هیچ گونه آشنا بیاید بازیان ایلامی هخامنشی دارند و نه با این گل نیشته ها و محتوای آنها. نمی توانستم همان مقدمه را به انگلیسی بنویسم. پس از چند ماه تحقیق و بررسی این مقدمه که به تمامی با مقدمه فارسی متفاوت بود در امرداد ماه سال ۱۳۸۳ به چاپخانه تحویل دادم و به کتاب اضافه شد.

در بهار سال ۱۳۸۴ فیلم و زینک کتاب فراهم شد و نخستین نمونه چاپی از چند صفحه به همت آقای بهمن پارسا، مسئول آن زمان چاپ هنری چاپخانه به گونه ای بسیار زیبا چاپ شد و من منتظر آن بودم که هرچه زودتر کتاب به تمامی به چاپ برسد. از چه کتاب در آن زمان به چاپ نرسید برعکس اشکار نیست. پس از چندی میراث فرهنگی کشور از وزارت ارشاد جدا شد و همراه با سازمان صنایع دستی یکی از نهادهای ریاست جمهوری شد. بلای این جدایی بر سر کتاب من فرود آمد چه به سبب بدھی های میراث فرهنگی به چاپخانه، چاپخانه وزارت ارشاد از چاپ کتاب های میراث خودداری کرد. دو سال دوندگی ها و خواهش های من در میراث فرهنگی برای تأمین اعتبار چاپ کتاب به جای نرسید. با آگاهی از سرنوشت این کتاب، به یاری دولت گرامی و بزرگوارم آقای دکتر علی بلوكباشی و دکتر رضایی با غبیدی و از بخت بلند من آقای دکتر سید کاظم موسوی بجنوردی موافقت کردند که کتاب را در مؤسسه دایرة المعارف بزرگ اسلامی چاپ کنند. خوشحالم به آگاهی برسانم که به همت این مؤسسه، سرانجام این کتاب به چاپ رسیده و در حال صحافی شدن است.

یادداشت

مؤسسه شرقی دانشگاه شیکاگو بر آن است که متن های خوانده شده شادروان هلک به صورت کتابی الکترونیکی، بدون افودن ترجمه، و به شیوه مرسوم میان آشورشناسان و نه با شیوه نگارشی ای که هلک برای ایلامی هخامنشی به کار می برد، آنها را به ترتیب زمان خواندن، به چاپ برساند. تا آنجا که من آگاهی دارم تنها سیصد متن نخستین آماده چاپ شده است.

با توجه به اینکه این شیوه چاپ تنها برای گروه انگشت شماری از پژوهندگان این رشته سودمند خواهد

بود، با موافقت مؤسسه شرقی بر آن شدم تا متن‌های خوانده شده هلاک را با همان شبوه و روشنی که او در کتاب سترگ خود به کار برد همراه با ترجمه متن‌ها به فارسی و انگلیسی و عکس‌ها و واژه‌نامه آن برای چاپ مرسم آماده کنم، با توجه به حجم سنتگین متن‌ها و عکس‌ها، بهتر آن دیدم که متن‌ها را در چهار مجلد آماده کنم، هر مجلد کم و بیش در حدود ۶۵۰ متن که کتابی بین ۶۰۰ تا ۸۰۰ صفحه خواهد شد. برای انجام کار، نخست متن گل نبشنده‌ای دوازده گروه نخستین که در آنها به مصرف کننده غایب اشاره نشده را برگزیدم. متن‌ها را از دستنویس‌های وی بیرون آورده و هر یک جدایگانه رونویسی و سپس با کامپیوتر حروف چینی شد. سپس، با توجه به کالا، شهر، مستول نامبرده شده و نقش مهر آن مرتب و واژه‌های آنها بیرون آورده شد. در سال ۱۳۸۴ به پاری میراث فرهنگی و مؤسسه شرقی در سفری به شیکاگو موقن شدم از گل نبشنده‌ای که برای نخستین مجلد آماده شده بودند، ۶۴۷ گل نبشنده، عکسبرداری کنم. باید بیفزایم که عکس‌های حدود بیست گل نبشنده که پیشتر در مؤسسه شرقی عکسبرداری شده بودند در کمال بزرگواری در اختیار من نهاده شد. آماده سازی این مجلد هزینه سنتگین را برای من دربرداشته است و آماده سازی کامل آن هنوز نیاز به هزینه‌های بیشتری دارد که در توان من نیست، دریغاً که به هر دری پاری گرفتن کوتفم، باز نشد و بیم از آن دارم که با رفتن من هیچ‌گاه این متن‌ها که گنجینه‌های سرزمین ما هستند ترجمه نشده راهی دیار فراموشی‌ها شوند.

۳۲۰

منتشر شد:

تقویم تطبیقی یکصد ساله قرن چهاردهم

اسماعیل مرادی غیاث‌آبادی

انتشارات نوید شیراز

تلفن دفتر تهران: ۰۵۹۴۵-۸۸۹۰

تلفن دفتر شیراز: ۰۷۱۱-۲۲۲۶۶۴۲